

Η αποκάλυψη του Ιωάννη κατά Νίκο Παπακώστα - Κεφάλαιο δωδέκατο

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΡΑΚΟΣ

τόπος δε βρέθηκε γι' αυτόν, στη γης τότε πετάνε
και τα δικά του τα στοιχειά κει τα πετάν και κείνα.

Και φάνηκε στον ουρανό ένα σημάδι μέγα.

Μία γυναίκα φόραγε τον ήλιο, τη σελήνη
και πάνω στο κεφάλι της βρισκότανε στεφάνι
που στόλιζαν το δώδεκα και λαμπερά αστέρια.

Έγκυος ήταν, φώναζε απ' τους μεγάλους πόνους,
βασανιζόταν κι έψαχνε μέρος για να γεννήσει.

Άλλο σημάδι φάνηκε στον ουρανό επάνω
και να σου ένας δράκοντας κόκκινος και μεγάλος.

Σα φίδι εφτακέφαλο, που κέρατα είχε δέκα

και η μεγάλη του ουρά παράσερνε αστέρια
από τα βάθη τ' ουρανού και τα 'ριχνε στο χώμα.
Ήρθε και στάθηκε μπροστά στην έγκυο γυναίκα
και καρτερούσε τη στιγμή η γέννα να τελειώσει
ν' αρπάξει τότε το παιδί ευθύς και να το φάει.
Η μάνα αγόρι γέννησε, γραφτό να κυβερνήσει
μ' ένα ραβδί από σίδηρο της γης όλα τα έθνη.
Αρπάζουν τότε το παιδί, το βάζουνε στο θρόνο,
που ήταν δίπλα στου θεού κι απέμεινε κοντά του,
ενώ η γυναίκα έφυγε στην έρημο να πάει,
κει που ετοίμασε ο θεός τόπο να την προσέχουν,
όσο 'ναι χρεία του καιρού, σαράντα δύο μήνες.
Ο Μιχαήλ αρχάγγελος με τους δικούς του αγγέλους
τον κόκκινο σηκώθηκαν να πολεμήσουν δράκο
κι όδε κινάει ο πόλεμος απάνω στα ουράνια.
Ο δράκοντας πολέμησε με τους δικούς του όλους,
αμά στη μάχη χάθηκε και σ' όλα τα ουράνια
τόπος δε βρέθηκε γι' αυτόν, στη γης τότε πετάνε
και τα δικά του τα στοιχειά κει τα πετάν και κείνα.
Διάβολος και Σατανάς το όνομα του δράκου,
τ' αρχαίο φίδι που πλανά με τις ψευτιές και δόλο
την οικουμένη ολάκερη και τους ανθρώπους όλους.
Μεγάλη άκουσα φωνή στον ουρανό να λέει:

Ναι, τώρα ολοκληρώνεται η θεία σωτηρία
και του θεού η δύναμη, η αιώνια βασιλεία,
κι η εξουσία του Χριστού. Γιατί των αδελφών μας
διώχτηκε ο κατήγορος, που ψευδομαρτυρούσε
μπροστά στα μάτια του θεού τη νύχτα και τη μέρα.
Και για το αίμα του αρνιού και για τη μαρτυρία
τ' αδέλφια μας τον νίκησαν, αφού μέχρι θανάτου,
περιφρονήσαν τη ζωή και την ψυχή τους δώσαν.
Για αυτό χαρείτε ουρανοί κι ουράνιοι σκηνίτες
κι αλλοίμονο στη θάλασσα, στη γη αλλοίμονο της,
ότι ήρθε ο διάβολος εκεί κι έχει θυμό μεγάλο,
γνωρίζοντας πως ο καιρός αρχίζει και τελειώνει.
Σαν είδε ο δράκος, πως στη γη τον ρίξανε για πάντα
βάνει στο μάτι κι αρχινά να κυνηγά εκείνη
πού 'χε γεννήσει μοναχή τ' αρσενικό, τ' αγόρι
μα δύο φτερά της δώσανε από αητό μεγάλο
για να πετά στην έρημο, τον τόπο της να βρίσκει,
να τρέφεται εκεί καιρό, χρόνους και παραχρόνους
κι ακόμα και μισό καιρό, μακριά από του δράκου
το φοβερό το πρόσωπο, την τρομερή ματιά του.
Ρίχνει το φίδι ποταμό νερό προς τη γυναίκα
βγαλμένο από το στόμα του για να την παρασύρει.
Η γη ήρθε σε βοήθεια κι ανοίγοντας το στόμα

τον ποταμό, που ξέρασε ο δράκος, καταπίνει.

Για τη γυναίκα θύμωσε ο δράκοντας και φεύγει

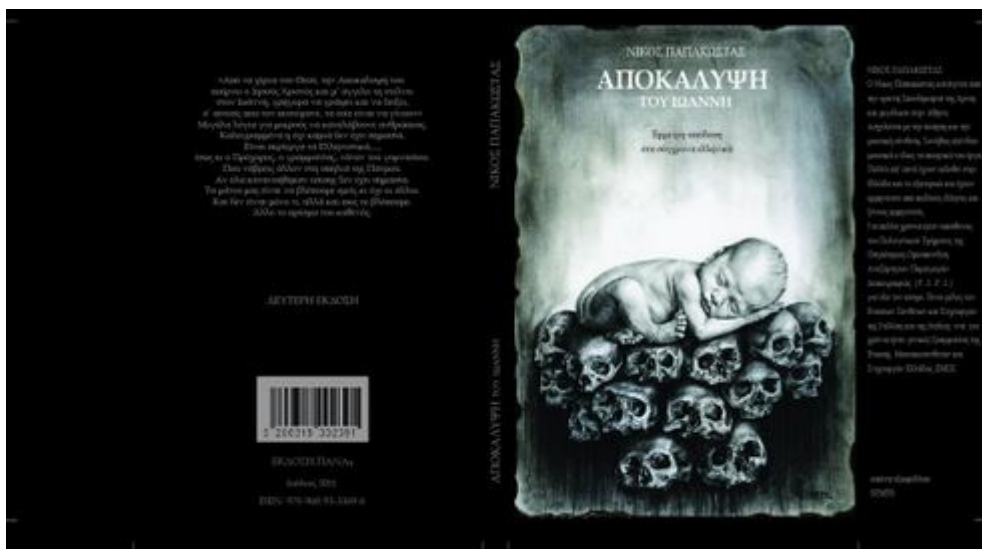
να ετοιμάσει πόλεμο, ώστε να καταστρέψει

απ' της δική της τη γενιά το σπέρμα όσους κρατάνε

και τήρησαν τις εντολές και του Ιησού τα λόγια.

Έμμετρη απόδοση στα σύγχρονα ελληνικά

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΠΑΝΑΣ

e-mail:cosmomusica@gmail.com

ρ&ς Νίκος Παπακώστας 2011